

[Arbejdsministeren]

Men derfor kan de være velbegrundede alligevel, og det mener jeg de er, fordi der er det formål med dem, at man giver en mulighed for, at de, der er ledige eller ikke har været inde på arbejdsmarkedet endnu, får en mulighed for at holde deres kvalifikationer ved lige eller få deres kvalifikationer forbedret. Langvarig ledighed er et selvstændigt problem, som man kan modvirke på den måde. At der kan være en indirekte positiv effekt på beskæftigelsen, vil jeg da ikke fuldstændig afvise, men det er ikke det, der virkelig tæller.

Dernæst siger fru Lilli Gyldenkilde, at der er nogle forslag til finansiering i SF's forslag, og at regeringen vel egentlig skulle være enig i nogle af dem. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at for det første har man ikke gjort op, hvad ordningen kommer til at koste, for det andet er det unægtelig nogle, skal vi sige bløde formuleringer. Forhøjelse af arbejdsgivernes andele af AUD – hvordan, hvor meget? Forureningsafgifter – hvordan, hvor meget?

Lukning af skattefiduser, det var vel egentlig det, som fru Lilli Gyldenkilde hævdede at regeringen var enig i. Nu mener jeg ikke, at vi brugte formuleringen »skattefiduser«, jeg tror, min partiformand brugte formuleringen »skattemæssige vildskud«. Det har jo i allerhøjeste grad været med inde i diskussionen med henblik på at finde finansieringsmuligheder for den lettelse af erhvervsbeskatningen, som er ved at blive gennemført i øjeblikket. Og endelig er nævnt dette såkaldte solidaritetsbidrag. Det er for bløde formuleringer, hvis man vil give et seriøst bud på en finansiering af nogle meget, meget dyre forslag.

Fru Jytte Andersen siger, at regeringen har lagt sin klamme hånd på den kommunale økonomi. Det er jo ikke tilfældet. Som fru Jytte Andersen sikkert ved, er der truffet en aftale mellem staten og kommunerne om den kommunale økonomi, og derfor er den formulering fuldstændig misvisende.

Så kom fru Jytte Andersen i øvrigt med den bemærkning om de forhandlinger, der er i gang i øjeblikket mellem regeringen og Socialdemokratiet og også mellem regeringen og andre partier i Folketinget, at hun håbede, at disse forhandlinger vil blive speedet op. Vi har selvfølgelig også overvejet fra regeringens side, om vi skulle sætte ekstra fart på. Imidlertid er det jo sådan, at vi har haft ganske betragtelige erfaringer

med forhandlinger med Socialdemokratiet i løbet af de sidste år, og vi har adskillige gange i disse forhandlingssituationer speedet op, men hvad har erfaringen så været? Erfaringen har været, at det i løbet af ganske kort tid gik sådan, at den eneste form for kontakt, vi kunne få med Socialdemokratiet, var ved at kigge i bakspejlet. Kære fru Jytte Andersen, vi kan jo ikke blive ved med at mødes på den måde, og derfor har vi i den aktuelle forhandlingssituation besluttet os til, at vi vil afpasse forhandlingstempoet til det tempo, som Socialdemokratiet er i stand til at præstere, i hvert fald indtil videre.

Men under alle omstændigheder har jeg et udpræget ønske om, at disse forhandlinger lykkes, og at vi ikke skal vinke farvel til Socialdemokratiet og kun kunne få øje på dem i bakspejlet. Det ville være en ulykkelig udgang af denne forhandlingssituation.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det var en meget interessant melding, arbejdsministeren kom med her. Nu er vi i Socialdemokratiet faktisk optaget af dette, og det har vi også vist; vi er kommet hver gang, vi er blevet budt. Det er ikke altid, vi har fået noget ud af det, men det har vi ikke kritiseret, der har været årsager til det. To timer efter, at en overenskomst på det statslige område kom i hus, var der almindelig euforisk stemning, og fred med det. Det har vi ikke kritiseret, og det agter vi heller ikke at gøre.

Det sidste møde, vi har haft i forhandlerkredsen, var for 14 dage siden, hvor der blev givet os det tilsagn, at regeringen nu ville gå i tænkeboks, nu ville regeringen levere papirer og sådan noget. Og vi havde så et hyggeligt møde i formiddags, hvor der skete absolut ingenting, absolut ingenting – og det var ikke, fordi Socialdemokratiet ikke var parat til at diskutere. Bolden ligger på den anden banehalvdel, hr. arbejdsminister. Socialdemokratiet sidder i venteposition i forhold til det arbejde, som regeringen med dens embedsapparat skal levere, for at forhandlingerne får, hvad jeg kalder lidt mere speed på.

Jeg vil godt for en ordens skyld sige, at når Socialdemokratiet netop går til disse forhandlinger, er det faktisk, fordi vi gerne vil være med til at ændre strukturen på arbejdsmarkedet. Det er, fordi vi gerne vil have gjort de såkaldte